

Det är icke så ovanligt, att perikopsystemet bemötes med överlägsna axelryckningar. Vi behöva blott erinra om ett ryktbart svenskt evangelieboksförslag, som helt och hållet ville riva ned mer än tusenårig tradition. Inför Grisars bok känner man livligt, vilken olycka det är, att vi icke på svenska äga

någon modern, vederhäftig, utförlig framställning av vårt kyrkoår. Grisars bok ger en aning både om vilket rikt fält att bearbeta detta är, och om den välsignelse, som en fördjupad förståelse av kyrkoårets rika uppbyggelsevärden skulle sprida inom vårt kyrkliga liv.

Knud Peters.

Svenska Margaretakyrkan i Oslo.

Från professor L. I. Wahlman har red. mottagit nedanstående genmäle:

I den av Eder redigerade »Tidskrift för Kyrkomusik och Svenskt gudstjänstliv» förekommer i februari-numret i år en artikel av arkitekten K. M. Westerberg om *Svenska Margaretakyrkan i Oslo*.

Då artikeln innebär en missuppfattning av med mig associerade konstnärers, Hörlins och Gunnar Torhamns arbete i kyrkan och av vårt sätt att samarbeta, ber jag Eder vara av den godheten att införa dessa rader.

Hörlin har nästan uteslutande arbetat med församlingshuset och pastorsbostaden. Hans och mitt färgväljande voro kanske i början något heterogena, men då Hörlin var den mest angenäma människa att samarbeta med, kommo vi i *hela* pastorsbostaden och största delen av församlingshuset till full enighet. Jag vill särskilt framhålla Hörlins komposition i hallens tak i pastorsbostaden, både i färg och teckning enligt min åsikt förträfflig, samt plafonden i styrelserummet, som artikelförfattaren själv fäst sig vid. Tyvärr tillåto oss icke de redan förut hårt anlitade ekonomiska resurserna att på stora salens tak nedlägga den konstnärliga

möda, som detta stora rum egentligen skulle tarvat.

Det är *kyrkan*, som naturligtvis fått *sitt* rikligare tillmätt. Och jag ångrar i ingen mån, att jag som arkitekt varit sparsam i allt utom de stora måtten, för att med fullt förtroende lämna fritt rum, stora fria ytor för Torhamn, denne med fantasi och stark religiös känsla samt utsökt form- och färgsinne begåvade konstnär.

Han och jag voro fullt överens om motivval, färgval i stort sett samt skala, redan när han begynte. Menar arkitekt Westerberg verkligen, att när man lämnar *en god konstnär* en hel korvägg, ett kortak och hela skeppets och läktarens tak att dekorera i figurkomposition, man då skall tycka sig skyldig att *trycka sin prägel på detta arbete*? Skulle jag ens lämnat alla dessa fält öppna, om jag icke haft konstnären i sikte — ja känt att vi verkligen harmonierade? Detta angenäma, lätta samarbete, som resulterat i en, i mångas tanke, befriande interiör, det står för arkitekt Westerberg som ett bevis på nonchalerande av en kyrkobyggares plikter — som en släpphänthet och som en disharmoni mellan två utövande konstnärer.

Jag kan säga, att jag redan vid rummets anläggande, ljuskällornas placering etc. hade Torhamns konst i sikte för att ernå harmoni och just det resultat, som här uppväckt arkitekt W:s kritik.

I detta nedrökta och dimmiga Oslo, där allting nytt så lätt får en bedräglig patina, var det så härligt att få anlägga ett rum fullt av friska färger och stark, enkel form. Jag kände mig riktigt befriad från kyrklig slentrian och att jag gick

ett steg längre än förut i skapande av ett evangeliskt rotat gudstjänst-rum.

Vad det yttres färger beträffar, böra såväl arkitekt W. som jag invänta några vintrar med deras rök och dimma, innan vi yttra oss säkert. Jag har avsiktligt gjort starka kontraster mellan profanhusen och templet.

Med största högaktning

L. I. Wahlman.

Psalmvalet vid högmässan.

Här nedan fortsättas de introitus- och gradualcykler, av vilka början publicerats i decemberhäftet förra året och januarihäftet detta år.

Påskdagen.

Kristi uppståndelse.

Introitus: 102: 1; Gradual: 104: 1—7.

Annandag Påsk.

Uppståndelsens vittnen.

Introitus: 105: 1—2; Gradual: 107: 1—5.

1 Sönd. efter Påsk.

Herren lever.

Introitus: 111: 1—2; Gradual: 108: 1—4.

2 Sönd. efter Påsk.

Herde och får.

Introitus: 313: 1; Gradual: 119: 1—4.

3 Sönd. efter Påsk.

Hemlängtan.

Introitus: 216: 1; Gradual: 128: 6—8.

4 Sönd. efter Påsk.

Nytan av Jesu bortgång

Introitus 137: 1—2; Gradual: 128: 3—5.

Bönsöndagen.

Bönen.

Introitus: 261: 1—2; Gradual: 260: 1—4.

Kristi Himmelsfärdsdag.

Från förnedring till upphöjelse.

Introitus: 114: 1—2; Gradual: 113: 1—6.

6 Sönd. efter Påsk.

Förbiddandet av Anden.

Introitus: 46: 7; Gradual: 134: 1—3.

Pingstdagen.

Andens utgjutande.

Introitus: 136: 1; Gradual: 133: 1—7.

Annandag Pingst.

Andens väg genom världen.

Introitus: 114: 3—4; Gradual: 147: 1—3.

Heliga Trefaldighets dag.

Andens nya liv.

Introitus: 23: 1—3; Gradual: 24:

Knut Peters.